

[Kaj Moltke.]

folke- og invalidepensionisterne. Der må der gives 100 pct. i stedet for 75, og for alle de indtægter, som ligger under en vis grænse. Jeg vil henstille, at man ser nøjternt på disse problemer, når man fortsætter denne debat, og at vi, så snart der overhovedet er nogen sammenhæng i regeringens boligpolitik, går over til en drøftelse af de almindelige spørgsmål.

Boligministeren (Hastrup): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, idet jeg forstår, at der til det foreliggende lovforslag er almindelig tilslutning.

Hr. Kaj Andresen beklagede sig over, at notatet om boligsikringsordningen først i går var fremkommet til boligudvalgets medlemmer. Jeg vil gerne sige, at der har været arbejdet meget energisk i boligministeriet for at nå at få notatet frem inden denne debat i Folketinget. Vi har, som det måske er hr. Kaj Andresen bekendt, haft visse arbejdsmæssige vanskeligheder, men en nærmere drøftelse af disse vanskeligheder ville det måske være rigtigere at foretage med min kollega lønningsministeren.

Hr. Kaj Andresen var inde på den besvarelse, som er givet i boligudvalget vedrørende beregningen af boligsikringsordningen for invalidepensionister. Jeg skal medgive ham, at udtrykket „en ikke ganske uvæsentlig“ er mindre heldigt, det er en dobbelt negation; jeg kan love, at når vi til sin tid udarbejder cirkulære på grundlag af loven, vil vi prøve at få dette klarere fastlagt. Men selvfølgelig betyder „en ikke ganske uvæsentlig“, at hvis der er tale om en væsentlig forskel, skal kommunerne bevilge boligsikring; man kan også sige det på den måde, at hvis der kun er tale om en uvæsentlig forskel, skal de ikke gøre det.

Hr. Kaj Andresen var videre inde på spørgsmålet om næste års beregning af boligsikringen, som nu skal finde sted på grundlag af forskudsselvangivelserne. Ja, usikkerheden ligger jo i selve kildeskattesystemet, men jeg er meget villig til at drøfte de problemer, dette fremkalder. I øvrigt er der i det notat, som er fremsendt til boligudvalgets medlemmer, gjort en række betragtninger gældende om problemet samtidig imellem skattebetalingen og kildeskatten og om, hvorvidt boligsikringen skal være ende-

lig, på samme måde som tilfældet er for kildeskattens vedkommende; overvejelser af disse problemer er det formentlig rigtigst at foretage i boligudvalget.

Flere medlemmer har været inde på spørgsmålet om misbrug af boligsikringsordningen. Det er klart, at efterhånden som denne ordning bliver ældre, får vi flere erfaringer. Misbrug bør i videst mulig udstrækning undgås. Sidst da vi reviderede boligsikringsordningen, satte vi nogle nye bestemmelser ind, som i højere grad overlod det til kommunernes skøn, og derved havde man altså et grundlag for at standse sådanne misbrug. Men jeg er meget villig til at drøfte, om ordningen kan strammes på disse punkter, for jeg er helt klar over, at de eksempler på misbrug, som ofte nævnes i dagspressen, skader selve ordningens idé helt ud over det rimelige.

Dernæst var hr. Kaj Andresen inde på spørgsmålet om den generelle regulering af boligsikringsordningen som følge af den skete husleje- og indkomstudvikling. Når regeringen har anvendt den fremgangsmåde først at foretage en undersøgelse af spørgsmålet og derefter fremlægge resultatet af den for boligudvalget, skyldes det bl. a. det forhold, at boligsikringsordningen er et led i boligforliget, og at det derfor måtte være rimeligt at drøfte disse problemer med boligforligets partier, inden lovforslag fremsattes her i tinget. Ved at vælge denne fremgangsmåde har regeringen i og for sig valgt præcis den samme fremgangsmåde, som blev anvendt, da boligsikringsordningen blev gennemført. Dengang begyndte man med at drøfte den i boligudvalget på grundlag af notater af forskellig art — jeg kender i hvert fald ét af de første notater, hvis jeg må sige det på den måde — som så senere blev underkastet nærmere undersøgelse i boligministeriet; derefter nåede vi frem til vore konklusioner, og på det grundlag fremsatte den daværende boligminister sit forslag her i Folketinget.

Det forholder sig sådan, at de resultater, der foreligger på grundlag af de undersøgelser, der har fundet sted, viser, at en almindelig regulering af boligsikringsordningen ikke er så simpel, som man måske ud fra en umiddelbar betragtning skulle formode. En automatisk pristalsregulering, som i øvrigt ikke var forudsat i selve bolig-